

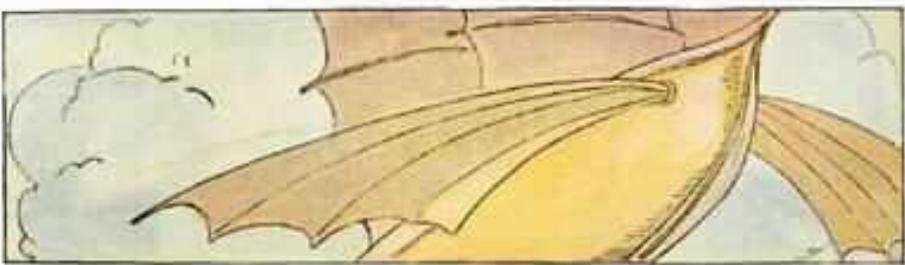

MRIBAT HIRUCHOT

כתב וצייר
ג'וני גראאל

לטור ספינת הענן של אחותה. הרוח הדרומית כעסה מאד וניסתה להשליך את הרוח הצפונית מהספינה, אך אחותה הצפונית הייתה חזקה מדי ואחרי מאבק ומשיכות ודחיפות הרוח הדרומית הושלכה מספינתה אל הארץ, ואיתה כל המשבים

הקלים שליוו אותה. ואז הרוח הצפונית בנסיפה חזקה פירקה את הספינה לאלפי חתיכות של עננים, והרוחות הקטנות שלה

לילה אחד, כאשר הילדים התכוו היטב בМИיטותיהן הקטנות וגם אמא ואבא כבר ישנו, הרוח הצפונית שטה מעל הארץ בספינת הענן שלה.

וכשהיא שטה היא שרה בקול רם וכל הרוחות הקטנות שטו אחריה ושרקו כשעברו סביב פינות הבתים ובתווך הארכובות.

גם הרוח הדרומית שטה באותו הלילה בספינת הענן שלה. וטור השיט היא שרה לעצמה ולכל הרוחות הקטנות שליוו אותה.

כשהרוח הצפונית ראתה את הרוח הדרומית היא קראה מעבר לשמיים "הִ אַחוֹתִי הַחֲלוֹשָׁה. מְדוּעַ אֵת חָזָה אֶת הַדָּרָךְ שְׁלִי?"

"אַנְּיִ לֹא חָזָה אֶת הַדָּרָךְ שְׁלִרְיָ" ענתה הרוח הדרומית "זֶה שְׁנַיִם עַל שְׁנַיִם אַנְּיִ שְׁטָה בְּדָרָךְ זֶה אַיִן זֶה הַדָּרָךְ שְׁלִרְיָ!"

"זֶה נָרָא" קראה הרוח הצפונית והיא קפזה

תפסו את חתיכות העננים האלה והפכו אותם לפטיטים שירדו כשלג לארץ.
כשהרוח הצפונית ראתה איך רוחותיה הקטנות משמידות את חלקו הספינה, היא שרה בקול רם כי חשבה שהכניתה את הרוח הדרומית העדינה.

אבל הרוח הדרומית ומלואה, הרוחות העדינות הקטנות ראו מה קורה מעליהם וחיכו שהרוח הצפונית הגסה תעבור משם. הרוח הדרומית שרה לעצמה ברור ואמרה לרוחותיה הקטנות לטעס את פטיטי השלג. וכשהרוחות הקטנות אספו את הפטיטים הם שינו אותם מפטיטי שלג קרירים לטיפות גשם חמימות שנפלו על גגות ושדות ושקעו באדמה הקפואה. הם חיממו את הפרחים והעironו אותם משינת הלילה שלהם.

שמחו שהחורף עבר.
ואז יצאו מההסתור גם הצפרדעים הקטנות
ותופפו בתופים שלhn ושרו "האביב הגיע!
האביב הגיע!"

וחרकים קטנים שפשו את עיניהם ויצאו
מבתי משי הקטנים שלהם וכוכנו את הכנורים
שלهم.

וכך, אחרי שהלילה עבר והשמש זרחה על
הארץ, כולם היו שמחים ועליזים כי זה היה
בוקר ראשון של האביב.
וכך הסתימה גם מריבת הרוחות.

וכשהרוח הדרומית העדינה ראתה שהפרחים התעוררו, היא אספה את הערפלים ועשתה מהם ספינת ענן גדולה ושchorה. ובספינה זו
התחליה לרדוף אחרי הרוח הצפונית. וטור
רדיפה אחרי רוח צפונית היא קראה לעזרתה
את הרוח המערבית עם ברקים ורעמים וביחד
הן רדפו אחרי הרוח הצפונית אל הקוטב
הצפוני, שם לאן היא שייכת.
הרעם והברקים הרuidו את הארץ והפרחים
הקטנים הרימנו את ראשיהם מהسدקים
באדמה ותפסו את טיפות הגשם הראשונות
שנפלו לארץ.
אבא ואמא והילדים שמעו את הרעמים ואמרו
"סערת רעמים! ננראה האביב הגיע!" וهم